

Ο ένας Τρίοπας ήταν από τη Θεσσαλία. Διώχθηκε από εκεί κι έφτασε στη Μικρά Ασία, όπου έκτισε το Τριόπιο, στο ομώνυμο ακρωτήριο, ιερό κέντρο αργότερα της Δωρικής Εξάπολης. Ο άλλος Τρίοπας έκτισε την Κνίδα, μικρασιατική εταίρο στην Δωρική Εξάπολη. Ο τελευταίος είχε γιο τον Ξάνθο, βασιλιά στην Τροιζήνα, στη νότια ακτή του Σαρωνικού στην Πελοπόννησο. Κάποια στιγμή, ο βασιλιάς Ξάνθος πήρε μαζί του Πελασγούς κι έφυγαν μετανάστες σ' ένα νησί, όπου έκτισαν αποικία. Το νησί ονομάστηκε Πελασγία ή Αιολίδα, επειδή οι κατοπινοί μπλέχτηκαν με τους δύο Τρίοπες και δεν καλοθυμόντουσαν, αν οι πρώτοι αυτοί άποικοι ήρθαν από τη Θεσσαλία ή την Πελοπόννησο.

Κάμποσο καιρό αργότερα, στο νησί ήλθαν νέοι άποικοι: Οι Μάκαρες. Αρχηγός τους ήταν ο Μάκαρ, γιος του Απόλλωνα και της Ρόδου, που έφυγε από το νησί του, επειδή σκότωσε ένα από τα αδέρφια του. Το νησί πήρε νέο όνομα: Μακαρία.

Αργότερα, αναφερόταν και βασιλιάς του νησιού με το όνομα Μακαρέας, γιος όμως του Αιόλου, σε μια νέα σύνδεση της όλης υπόθεσης με την Θεσσαλία. Αυτόν, τον σκότωσαν για να κάνουν βασίλισσα την αδελφή του, Κανάκη. Τα αδέρφια συγγέονταν με τον Μακαρέα και την Κανάκη, τα παιδιά του Αιόλου των ανέμων. Ένας τρίτος βασιλιάς, Μακαρέας κι αυτός, είχε κόρες τη Μυτιλήνη και τη Μήθυμνα, για καθεμιά από τις οποίες έκτισε μια πόλη, τη Μυτιλήνη και τη Μήθυμνα.

Υπήρχε ένας ακόμα Μακαρέας, ιερέας του θεού Διονύσου αυτός. Φαινόταν γλυκός άνθρωπος αλλά ήταν φοβερά κακόφυχος και φιλοχρήματος. Έφτασε σε σημείο να δολοφονήσει κάποιον για να αρπάξει το χρυσάφι του. Έκρυψε το πτώμα στο ιερό, πιστεύοντας ότι κανένας δεν θα μάθαινε την πράξη του. Όμως, το φονικό δεν είχε περάσει απαρατήρητο από τον ίδιο τον θεό Διόνυσο. Στις Τριετηρίδες, τις γιορτές που γίνονταν κάθε τρία χρόνια προς τιμή του θεού, ο Μακαρέας είχε αφήσει πάνω στον βωμό το μαχαίρι με το οποίο είχε σφάξει το ζωντανό που θυσίασε.

Την τελετή της θυσίας είχαν παρακολουθήσει και τα δυο παιδιά του. Θέλοντας να μιμηθεί τον πατέρα του, το μεγαλύτερο πήρε το μαχαίρι κι έσφαξε το μικρότερο στον βωμό. Τρελαμένη η μάνα τους χτύπησε μ' ένα ξύλο τον μικρό φονιά και τον άφησε στον τόπο. Με όλη αυτή την φασαρία, ο Μακαρέας πλησίασε να δει, τι συμβαίνει. Βρήκε τα παιδιά του νεκρά και τη μάνα τους και γυναίκα του παλαβωμένη να κρατά ακόμα το φονικό ξύλο στα χέρια της. Το αίμα του ανέβηκε στο κεφάλι. Την χτύπησε με το ιερό ραβδί του Διονύσου που

κρατούσε και την άφησε στον τόπο. Ο Μακαρέας καταδικάστηκε σε θάνατο.

Όσο να συμβούν όλα αυτά, στην Θεσσαλία, ο εγγονός του ποταμού Πηνειού, Λαπίθης (γιος του Απόλλωνα και της Στίλβης, κόρης του ποταμού) απέκτησε γιο, τον Λέσβο. Όταν ο Λέσβος μεγάλωσε, πήρε μαζί του Θεσσαλούς Πελασγούς κι έφυγε να κτίσει αποικία σε νησί. Έφτασε στη Μακαρία, γνώρισε τη Μήθυμνα, την ερωτεύτηκε, την παντρεύτηκε κι εγκαταστάθηκε εκεί, δίνοντας στο νησί το τελικό του όνομα: Λέσβος.

(τελευταία επεξεργασία, 20 Απριλίου 2021)